Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Qd autē corpus mouēr necessitate mo
uetur q̄ ab alio mouēr: ꝗ ē ante nec suū est
qd mouēr: ꝗ illud aq̄ mouēr: siue admittū si
bi siue ad culpā sit male. Ita motus mētis
dnat motui corporis lege natē subto.
& q̄n abuntur illo uicio ē in pantis debitū
obedientiā. Hec culpa ē q̄ ducūr q̄ neces
sitate ducūr: ꝗ culpa ē q̄ duc. q̄ in subdita
ubtate abuntur. Porro uolunta si iusticiā
tenuisset. hēret ñ solū motū corporis o
bedientē. ꝗ motū sensualitatis ē sentien
tē. Hēc cū quo rectitudinē suā ipsa ante
nuit. hēt q̄ adhuc ex indulgentia ē ato
ris motū corporis obedientē. ex undic
ta aū motū sensualitatis ē ta dicentē.
Cui uolentā aliq̄n infirma seqr: aliq̄n
aū corroborata coeret & modat. Si aū
motus sensualitatis dnat motui mētis.
dnat & motui corporis q̄ subt ē illi & tē
pē regnare incipit in nro mortali co
pore. si aū ñ dnat. utē mētis seruicio cor
poris sui. & ecibet mbra sua arma iusti
cie. ēs simul motus mētis & motus corporis
seorsū motus sensualitatis. & pficit iusticia. & in q̄tas coybet.

De duplici sensu anime

Anima aū rōnalis
id ēco duplici sensu instructa ē. ut ē
uisibilia foris capiat p carnē. & inuisibilia
intus p rōnē. q̄ tenus & uisibilia & inuisibi
lia ad laudē creatoris illa excitarent. Hēq;
ēnī in oib opib suis ds aronali creatura
laudaret. si ñ oia opa di aronali ēatura
cognoscerent. Vt g pfēa ēt laus di mon
strata s rōnali ēatē opa di. ut cū it & foris
miraret & p aī rōnē p fīcēt ad dilectionē
fēa ē aū creatura una cī sinis & tot ituī erat.
& ēatura alia fēa ē. cui sinis tot foris erat.
Sensus anglōr ituī erat & sinsus brutōr
animaliū foris erat. Anglī quōr sens it
erat ēt ēplabat g intus erant. ēt p ea q̄ foris
erant. Brutra animalia quōr sensus foris
ēt angebant uisibilia q̄ foris erant. ꝗ ñ p
ea simul & inuisibilia q̄ intus erant. quō q̄ i
uisibilia uidēt in p sui uisibilia uidēt.
quō uisibilia & inuisibilia cognoscunt.
ꝗ ñ eque q̄ uisibilia uidēt. inuisibilia in
ei uidēt. q̄ sensus q̄ inuisibilia p capiunt
in suimis infima cōpendit. ꝗ sensus q̄ uisi
bilia ēt angl & in infimis sūma ñ capit.
Sic itaq; una creatura erat cui sensus tot
intus erat & alia creata erat cī sensus tots
foris erat & positus ē in medio ho. ut its
& foris sensū hēret. int adiuisibilia. foris ad
uisibilia. int p sensū rōnis. foris p sensum
carnis ut q̄ dēret ēt ēplaret & ēgderetur
& ēt ēplaret. Intus sapiam. foris opa sapiē.
Vt uiūq; ēt ēplaret & uiūq; reficēt. ui
dēt & gaudēt. amaret & laudaret. Sapia
pascua intus erat. op sapiē pascua foris
erat & admissus ē sens hoīnis. ut aduti q̄;
ret & iuū; refectionē inueniret. Ita p
cognitionē reficēt p dilōnē. Sapia lib
erat sēpt intus. op sapiē lib erat sēptus
foris. Volunta aū p ea adhuc alt foris sen
ti. sapia ut manifestū uidēt & p fecī cog
noscerēt. ut oculus hoīnis illuminarēt
ad sēptū ā sēdam. q̄ caligauerat ad p mā.
fēc g op sēdm p p mū & illō eui dm erat
quō ñ solū demonstrauit. ꝗ illumina
uit. d ssūp sit carnē ñ amittens d ritatē.
& p positus ē lib scriptus intus & foris. foris
in humanitate. it in diuinitate. ut foris
legēt p imitationē. ituī p ēt ēplationē.
foris ad sanitatē. ituī ad felicitatē foris
ad mītū. it ad gaudiū. Intus in p ncipio
erat ūbū. foris ūbū caro fēm ē & habita
uit in nob. Lib g un erat semel intus
script & bis foris. foris p mū p uisibiliū